

วิชาเหมือนสินค้า

วิชาเหมือนสินค้า	อันมีค่าอยู่เมืองไกล
ต้องยากลำบากไป	จึงจะได้สินค้ามา
จงตั้งเอากายเจ้า	เป็นส่วาอันโสภา
ความเพียรเป็นโยธา	แขนซ้ายขวาเป็นเสาใบ
นิ้วเป็นสายระยางค์	สองเท้าต่างสมอใหญ่
ปากเป็นนายงานไป	อักษมาลัยเป็นเสปียง
สติเป็นหางเสือ	ถือท้ายเรือไว้ให้เที่ยง
ถือไว้อย่าให้เอียง	ตัดแล่นเลียบข้ามคงคา
ปัญญาเป็นกล้องแก้ว	ส่องดูแถวแนวหินผา
เจ้าจงเอาธุธา	เป็นล้าต๋ำฟังดูลม
ชี้เกียจคือปลาร้าย	จะทำลายให้เรือจม
เอาใจเป็นปืนคม	ยิงระดมให้จมไป
จึงจะได้สินค้ามา	คือวิชาอันพิสมัย
จงหมั่นมั่นหมายใจ	อย่าได้คร้านการวิชา

ไม่ปรากฏนามผู้แต่ง

สังข์ทอง

เมื่อนั้น	พระสังข์ซ่อนอยู่ที่รู้สิ้น
พระแม่ไปป่าเป็นอาจิน	ในจิตคิดถวิลทุกเวลา
จะใคร่ออกช่วยพระแม่เจ้า	ส่งสารผ่านเกล้าเป็นนกหนา
เหนื่อยยากลำบากกายา	กลับมาจนค่าแล้วรำไร
ไม่ว่าลูกน้อยเป็นหอยปู	อุ้มชูชมชิดพิสมัย
พระคุณล้าลภพไตร	จะออกให้เห็นตัวก็กลัวการ
ไก่อปาพาฝูงมวกินข้าว	ของพระแม่เจ้าอยู่ฉาวฉาน
คู้ยเยี่ยเรียรายทั้งดินดาน	พระมารดามาเห็นจะรำไร
เยี่ยมลอดลอดดูทั้งซ้ายขวา	จะเห็นใครไปมาก็หาไม่
ออกจากสังข์พลันทันใด	ฉวยจับไม้ได้ไล่ตี
กอบเก็บข้าวหกที่ตกดิน	ผ่นผินลอบลับขยับหนี
เหลียวดูผู้คนชนนี้	จะหนีเข้าสังข์กำบังตน
หุงข้าวหาปลาไว้ทำแม่	ดูแลจัดแจงทุกแห่งหน
ช่วยขับไก่อปาประสาจน	สาละวณเล่นพลางไม่ห่างดู

พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว

